

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»

КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА

ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ДРУГА ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ,
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА
КУЛЬТУРНІ ВИМІРИ

21 травня 2021р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 31. 05. 2021 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Добровольська Г. Д. – студент 3-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гладка В. В. – студентка 2-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

УДК 321(477)(063)

С 91

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку: політико-правові, соціально-економічні та культурні виміри : матеріали другої Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 21 травня 2021 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2021. 145 с.

УДК 321(477)(063)

Язаджи А.В.,
студентка 2 курсу спеціальності «Право»
ДЗ «Південноукраїнський національний
Педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»
м.Одесса, Україна

ПОНЯТТЯ ПРОТИПРАВНОЇ ПОВЕДІНКИ В СУЧАСНІЙ ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ.

У своїй діяльності фізичні та юридичні особи повинні чинити за вимогами закону або не суперечити йому.

Поведінка, яка відповідає нормам закону, називається правомірною, тобто людина робить все, що не забороняється законодавством. Але є і інші випадки.

Різновид громадських відхилень, яке пов'язана з відступом від цілей, основ права, має можливість бути з'єднано думкою протиправної поведінки.

«Протиправна поведінка вважається антиподом правомірної поведінки. Перш за все, треба позначити, власне що протиправна поведінка вповнюється в сфері права, але, на відміну від правомірної поведінки, вона вважається не формою свободи, а формою несвободи чи ж свавілля.» [2]

Так як протиправно поведінка має анти правову природу, то входить до механізму правового регулювання як юридичний прецедент. Під протиправною поведінкою мають на увазі поведінку людини, яка суперечить інтересам суспільства в цілому, окремих його груп, певних людей, контролюючих його свідомістю і волею.

Кількістю соціальних зв'язків та рівнем можливості їх відновлення визначається шкідливість правопорушень. Виходячи з цього, можна сказати, що може бути три варіанти: «одне правопорушення негативно впливає на велику кількість зв'язків між людьми; правопорушення вносить незначні зміни у спілкування людей, але загальна кількість подібних фактів, здійснюваних у певний проміжок часу, унеможливорює нормальне функціонування суспільства; правопорушення заподіює невідновлювані збитки суспільству чи людині.» [1; с.240].

Правопорушення як формі протиправної поведінки властива така ознака: правопорушення є поведінкою, що суперечить приписам правових норм. Це означає, що відповідні дії суб'єкта не відповідають вимогам в конкретно сформульованій правовій нормі. « протиправна поведінка — це завжди винна поведінка деліктоздатної фізичної чи юридичної особи — суб'єкта права, за якої він у тій чи іншій формі бажає або свідомо припускає настання шкідливих (небезпечних) наслідків від вчиненого ним діяння.» [3;с. 360].

За своєю громадською значущістю це поведінка вважається соціально шкідливою або соціально небезпечною, тобто має можливість нанести шкоду звичайним суспільним відносинам, що розвиваються в правовій формі, - правам, свободам, законним інтересам суб'єктів. Данна шкода має можливість бути різною, залежно від результатів протиправної поведінки, його громадської оцінки.

Критеріями визначення ступеня соціальної небезпеки від порушення закону є: значимість для суспільства цих відносин, що регулюються правом і стали об'єктом протиправного посягання з боку злочинця (наприклад, публічний порядок, конституційний лад); величина заподіяної шкоди, якщо він вважається вагомим, то діяння визнається законодавством, як правило, кримінальним злочином, в разі якщо незначним - то цивільно-правовим проступком, адміністративним правопорушенням; метод, час і простір вчинення протиправної дії: протиправна дія має можливість бути по методиці таємна або ж не прихована (наприклад, крадіжка або ж розбій), нешкідлива для оточуючих (наприклад, ремонт о 9 ранку) або ж загально небезпечною(наприклад, замах на життя людини з впровадженням вибухівки в просторах скупчення людей під час мітингів); особа злочинця (проступки, на відміну від злодіянь, як правило, не говорять про соціальну загрозу особи і його стійке, неприкрито погане ставлення до закону, соціального і правового порядку).

За емоційним станом протиправна поведінка зобов'язана мати свідомо вольової характер, тобто щоразу виконується за волею і свідомістю суб'єкта. Правопорушенням вважається лише те

діяння, яке скоєне усвідомлено і за волі особи і присутності її вини. І, навпаки, дія, що завдає шкоди охоронюваним законодавством інтересам, є неупереджено протиправним, але правопорушенням її назвати неможливо при відсутності провини.

Отже, правопорушення - це протиправне, винне, соціально шкідливе діяння особи, наслідком якого є юридична відповідальність для особи, яка скоїла злочин чи проступок. Якості і ознаки правопорушень характеризуються належними спільними рисами і властивостями правової поведінки.

Література

1. Ведерніков Ю.А. Теорія держави і права. Дніпропетровськ, 2015р. 468с.
2. Мета і система покарань. URL: https://pidru4niki.com/75279/pravo/meta_sistema_pokaran (дата звернення 17.12.2020)
3. Скакун О.Ф. Теорія держави і права, Харків, 2001р. 656с.